

Forfatter: Reinhardt, Johannes Christopher Hagemann

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Reinhardt, Johannes Christopher Hagemann (1814-08-16)

Citation: Reinhardt, Johannes Christopher Hagemann: "BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Reinhardt, Johannes Christopher Hagemann (1814-08-16)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 216. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000117.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Professor Johannes Reinhardt til Rathke.
Kjøbenhavn d. 16de August (1814).*

Kjære Hr. Professor.

Gid det maae gaae dette Brev lykkeligere end saa mange andre, som jeg siden 3 Manneder har skrevet baade til Venner og til Beslægtede i mit herligt straalende Norge, og ikke en Linie har jeg seet derfra siden Deres mig kjærkomne Brev bragtes af Wormskiold. I mit Svar derpaa har jeg lovet at anvende al Møie og, hvor jeg kan, Overtalelse til Bedste for Fred. Universitetets Mnseum; skulde dette ikke være kommet Dem i Hænder, saa modtag paanye min venskabelige Taksigelse for Deres Brev. Hvor har alt siden den Tid udviklet sig deroppe! Med faste Skridt og ufravigelig, som Skjæbnen selv, gaaer vort herlige Folk sin Fremtid imøde. Maatte dog dets utallige Opofrelser lønnes med et godt Udfald; dog for den retfærdig om dets. 217høieste Gode Kjæpende er Kampen selv Belønning, den virksomme Deeltager lider mindre end den ørkesløse Tilskuere, ellers kunde I umuelig deroppe, de physiske Anstrengelser formeret med de moralske hos Tilskueren, holde Kræfterne vedlige.

De svenske Bulletins, som ogsaa nu siden den 5te August have ophørt, tale med fransk Letsindighed over den ringe Modstand, de har fundet og vente fremdeles at støde paa, om den Lethed, hvormed Landet skal erobres. De Daarer — Blod, svært Blod vil flyde, og begge Nationer gaae tilgrunde, det er den Udsigt, som mit taareblændte Øie kun kan aabne sig i Fremtiden, og dog kan jeg intet hellere ønske end den afgjørende Kamp. De sidste Postdages svenske Breve ere mismodige, tale om svært Tab, meget Blod paa begge Sider, og enkelte fra Jylland oversendte Efterretninger synes at bebude os Vægtskaalens Synkning for Norges Sag. I hvilken piinlig, næsten utaalelig Uvished vi hidindtil tilbringe vor Tid, kan jeg ikke beskrive Dem. Ethvert lykkeligt Rygte befordres som en Budstikke fra Mand til Mand, og Fleertallet af Danmarks Indvaanere modtage det som et Evangelium, enhver føler dybt, at der spilles voveligt, saare voveligt om hele Nordens tilkommende Lykke. Selv fra Tydskland kommende Breve vidne om, hvor stor Interesse Norges Sag har allevegne vakt, Europas Øine hvile paa Eder, og enslig (?) staaer Norges store fortvivlede Kamp i den nyere Historie. Den herlige Christian, der saa selvbevidst, beskeden og urokkelig har givet sig hen for den gode Sag, er den eneste Fyrste, som i denne lunefulde Periode valgte med Overbeviisning sin Plads, hans Navn velsignes her af Alle, og unægtelig skulde I miskjende Nationen, hvis man vilde dømmen den efter en kraftløs og vaklende Negjerings paatvungne Forholds-Regler. Min politiske Bekjendelse er: a) Norges Selvstændighed — den op offres Alt, den er *conditio sine qua non*; b) Norges og Danmarks tilkommende Forbindelses. 218— Intet, som kan undgaaes, bør paa nogen Side foretages, som kan hindre den —; c) Nordens Forening — som den underordnede Hensigt maa dens Realisation ofte hindres ved Udførelsen af de 2 første.

Videnskabelig Underholdning maa De denne Gang ikke vente — siden d. 30. Juli, da Efterretningen om Krigens Udbrud ankom — er al Interesse for vor fælleds Videnskab ganske tilbagetrængt. Hils vores Sverdrup paa det hjerteligste fra mig. Jeg har dybt deelt hans Tab i den lille søde Pige. Mit Brev har han vel neppe faaet; som jeg hører, er det opbragt til Sverrig med et til min Broder.

Faaer De Leilighed at see Lieutenant Fred. Schwars, saa sig ham, hvor ofte hans Venner tænke med Kjærlighed paa ham. Gud velsigne Dem, kjære Ven, Gud velsigne Eder Alle. Jeg har kun Ord og Taarer. Handling forundtes mig ikke.

K.

Seer De Leilighed, saa forbarm Dem over mig og send mig et Par Linier. Jeg har en Broder, som er Præst, og en, som er Compagnie Chef. Den første har jeg skrevet paa forskjellige Veie 5 Breve, men ingen Svar faaet. Træffer De Nogen, som kjender dem, send dem min broderligste Hilsen.